

кретар на консулството.

Спечелил доверието му, Гълъбов убеди Кудоглу и той закупи една цигаретна фабрика в Дрезден, чрез която, подобно на фабрика "България" на Крентнер, да рекламира българските тютюни. Но поради това, че Кудоглу беше в изпредната възраст, нямаше деца нито от първия, нито от втория си брак, беше изпаднал дори в старческа немощ, не можеше да ръководи работата на пепиросната фабрика и работите се диригираха от неговия секретар. В края на крайщата капиталите, които беше внесъл Кудоглу, се стопиха, и понеже се установило, че Гълъбов е злоупотребил с доверието му, Кудоглу го освободи от длъжност. До фалит не се стигна, но поради големите загуби, Кудоглу сам ликвидира по-нататъшното й съществуване. Останък от състоянието си завеща на втората си жена, която се грижеше за него до смъртта му.

"Братя Мосинови" - Дрезден. - Двамата по-малки братя на Никола Мосинов бяха основали в Дрезден посредническа фирма. Продаваха тютюните на Н. Мосинов и на други пловдивски тютюнотърговци.

Никола Мосинов имаше юридическо образование. Беше съдия в Пловдивския окръжен съд. Когато заемме Беломорието по време на Първата световна война, той бе назначен за прокурор в Ксанти. В това време фирмата ~~Жарж~~ "Кършев, син и с-ие" имаше клон в Ксанти. ~~и с-ие~~ ~~и с-ие~~ Директор на клона беше Текворт Теквортян. Създад си приятелски връзки с Мосинов, Теквортян го убеждава да напусне службата и да постъпи на работа във фирмата "Кършев, син и с-ие" като юристконсулт и поддиректор. Тъй като заплатата, която фирмата му предлагаше, беше най-малко три пъти по-голяма от прокурорската, той се съгласи и постъпи на работа в нашата фирма.

Н. Мосинов е син на запасен полковник, произхожда от видно пловдивско семейство. Родителите му умират доста рано. След напускането на Ксанти, в Пловдив основа малка тютюнева фирма, която